

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Пещера, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, II НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Велина Ив. Ангелова

при участието на секретаря Тодорка Т. Даракчиева
като разгледа докладваното от Велина Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20245240200005 по описа за 2024 година

За да се произнесе, прие следното:

Производство е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С. В. А. от с.Исперихово,Пазарджишка област , чрез пълномощник адв.М. против Наказателно постановление №13-2300560 от 30.11.2023 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - гр.Пазарджик ,с което за нарушение по чл.62,ал.1 от КТ във вр. с чл.1,ал.2 от КТ на основание чл.416,ал.5 във вр.с чл.414,ал.3 от КТ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

Недоволен, жалбоподателят изразява становище за незаконосъобразност на обжалваното постановление с твърдение ,че не е извършил вмененото нарушение.Сочи ,че с лицето С. Х. имали сключен граждански договор № 5 от 07.08.2023 година за извършване на ремонт на покрив , за срок от 9 дни при заплащане от 50 лева на ден.Счита ,че не са съществували пречки за извършване на СМР чрез наемана по граждански договор на физическо лице -като подизпълнител за извършване на определени части от СМР на обекта,когато последното е компетентно за такава дейност и предлага изгодни цени за изработка.Договорните отношения били уредени според волята им като граждански ,поради което не

били приложими разпоредбите на КТ.Сочи още,че декларацията по чл.402 от КТ представлявала частен свидетелстващ документ ,поради което дори и да е допустимо в административното производство доказателствено средство,същата не притежавала обвързваща материално доказателствена сила и не е достатъчна за доказване на правоотношенията между жалбоподателя и лицето Х..Твърди още ,че е допуснато процесуално нарушение от страна на АНО тъй като в атакуваното НП цифровата правна квалификация на нарушението е посочена като чл.62,ал.1 във вр. с чл.1,ал.2 от КТ,но от описанието на нарушението в обстоятелствената част на АУАН и НП ставало ясно ,че му се вменявало като нарушение,че като работодател не е изпълнил задължението си по чл.61,ал.1 от КТ,която норма императивно изисквала трудовият договор да се сключи между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа.Освен това в хода на административното производство получил призовка да се яви на 16.08.2023 година в ДИТ като ЕТ“С. 2227-С. А.“ с ЕИК 206908655 в качеството на работодател,но с атакуваното НП му е наложена глоба като физическо лице,с което било нарушено правото му на защита.Моли да се отмени атакуваното НП ,а алтернативно в случай на установяване извършването на административно нарушение наложеното наказание да бъде намалено до минимума предвиден в закона.В подкрепа на твърденията си сочи доказателства като претендира и присъждане на разноски.

В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя поддържа жалбата против издаденото НП.

Ответникът по жалбата, редовно призован не се явява в с.з. като чрез пълномощник - юрк. Сиракова оспорва жалбата и излага аргументи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя С. В. А. от с.Исперихово,Пазарджишка област ,ул.“***** с ЕГН-***** на 16.08.2023 година е съставен Акт за установяване на административно нарушение №13-2300560 от 16.08.2023година от гл.инспектор при Д“ИТ“ гр.Пазарджик –С. Г.,в присъствието на свидетеля А. Г. ,за това че в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1,т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ при извършена проверка на 09.08.2023 година в гр.Пещера, в обект на контрол

Ремонт /изграждане на покрив на жилищна сграда,намираща се в гр.Пещера,ул.“****“ № 1, когато лицето С. С.ов Х. е заварено да работи на покрив облечено в работни дрехи/нефирмени/.Същият собственооръчно подписал декларация по образец на оснв.чл.402 от КТ,в която декларира елементи на трудово правоотношение,а именно: от кога работи на обекта-„07.08.2023 година“ ;длъжност-„общ работник“; работно време-„08:00часа до 17:00“ ;почивки в работния ден:„12:00 до 13:00“ ;трудова възнаграждение „50 лева на ден“,а в графата:получени копие на хартиен носител от заверено уведомление,регистрирано в ТД на НАП и екземпляри от сключен писмен трудов договор посочил,,не“.Нарушението е констатирано на 16.08.2023 година в ДИТ–Пазарджик при проверка на документация изискана с призовка ,от която се установило ,че С. В. А. не е уредил отношенията си като трудови с лицето като не е сключил трудов договор .С посоченото е извършил нарушение по чл.62,ал.1 от КТ във вр. с чл.1,ал.2 от КТ.Актът е съставен в присъствието на нарушителя и е връчен на същия, лично срещу подпис на 16.08.2023 година и не са отразени възражения по него.

Въз основа на АУАН е последвало и издаване на обжалваното Наказателно постановление №13-2300560 от 30.11.2023 година , в което административното нарушение е описано по идентичен начин ккато и в АУАН -за това че в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1,т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ при извършена проверка на 09.08.2023 година в гр.Пещера в обект на контрол Ремонт /изграждане на покрив на жилищна сграда,намираща се в гр.Пещера, ул. “****“ № 1 не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила, а именно сключване на писмен трудов договор със С. С.ов Х. заварен да работи в гореописания обект. По време на проверката същият собственооръчно попълва и подписва декларация на основание чл.402 от КТ,с която декларира елементи на трудово правоотношение.Нарушението е констатирано на 16.08.2023 година в ДИТ –Пазарджик при проверка на документация изискана с призовка ,от която се установило ,че С. В. А. не е уредил отношенията си като трудови със С. Х.,а именно не е сключил трудов договор ,с което е извършено нарушение по чл.62,ал.1 от КТ във вр. с чл.1,ал.2 от КТ,като на основание чл.416,ал.5 вр. с чл.414,ал.3 от КТ на същия е наложена глоба в размер на 2000 лева.

В приложената по делото административно наказателната преписка се съдържа Договор за извършване на строително-ремонтни дейности ,сключен на 07.08.2023 година между И. Р. А. в качеството му на домоуправител на блок 8 на ул.“****“ № 1 в гр.Пещера -наричан възложител и С. В. А. в качеството на изпълнител ,по силата на който възложителят е възложил на изпълнителя извършването на строително-ремонтни работи по покрив на блок 8, на улица *** № 1 в гр.Пещера,описани подробно в приложение към договора срещу договорено възнаграждение в размер на 3500 лева.Неразделна част от договора е приложение №1 разписано от възложител и изпълнител ,в което са подробно разписани видовете СМР и тяхната цена.В преписката се съдържа още заявление от лицето С. А. до Д“ИТ“ –гр.Пазарджик, в което А. е заявил, че фирма ЕТ“С.2227-С. А. „ с ЕИК 206908655 е собственост на заявителя като същата е била вписана в ТР ,но никога не била развивала дейност.В преписката се съдържа и писмен документ декларация с изречно напечатан текст –(попълваща се от работници и служители във връзка с извършването на проверка по спазването на трудовото законодателство на основание чл.399 от КТ и във вр. с чл.402,ал.1,т.3,чл.402,ал.2 от КТ и чл.39,ал.1 от АПК и чл.40,ал.1 от АПК. Със същата се установява законността на трудови правоотношения при предоставяне на работна сила и удостоверява саморъчното изписване на следните обстоятелства :име на работник или служител в случая изписани **С. С.ОВ Х. с посочване на адрес ,ЕГН;работещ – в ЕТ „С. 2227“ от 07.08.2023 година; намиращо се „Пещера,*** 1“,като общ работник.,работно време от 8 до 17;почивки в работния ден от 12-13; трудово възнаграждение-50 лева на ден и съморъчно положен подпис и дата от лицето-09.08.2023 година.**

Разпитаният в с.з. на 23.01.2024 година актосъставител С. Г. Г. в показанията си сочи,чи работи в Дирекция „Инспекция по Труда“ – гр. Пазарджик като „главен инспектор“и си спомня извършената проверка на 09.08.2023 година в гр. Пещера, на която дата с колежката си били служебно в града.Поводът да извършат проверката бил ,че видели на покрив на кооперация строителни работници ,които били без каски, без работно облекло и без да бъдат вързани впредвид дейността, която извършвали.Легитимирали се и помолили работещите- шестима да слязат от покрива ,за да бъде извършена проверка ,на което проверяващите получили пълно съдействие от лицата.Въпросът, който задали на работещите бил-За кого работят?, като

всички отговорили , че ги е организиран и събрал на този обект С..Един от заварените на обекта бил и С. А. ,който сам декларирал, че има подписано СМР с домоуправителя на кооперацията,находяща се на ул. „***“ № 1 в гр. Пещера. Проверяващите раздали на заварените в обекта лица декларации,които лицата собственооръчно попълнили и подписали.Декларирали ,че работят за С. и изкарват 50-60-70 лв. надница. Проверяващите попитали дали се касае за ФЛ или фирма ,на което А. обяснил ,че има фирма и че останалите лица работят за него и той им плаща. С. А. посочил на останалите работници фирмата ,която да попълнят.След като си тръгнали проверяващите от обекта с тях се свързало лице,представило се като счетоводителка на посочената в документите фирма и обяснило ,че тази фирма никога не е имала дейност, а просто съществувала като регистрирана.Счетоводителката им обяснила още ,че за ремонта на покрива на кооперацията ,находяща се на ул. „***“ № 1 в гр. Пещера лицето С. А. имал договор за СМР като ФЛ,който сключил с домоуправителя. На 16.08.2023 г. С. А. се явил надлежно в дирекцията като представил граждански договори с непопълнени реквизити-имало само име на работник,поради което тези договори не били взети от проверяващите в предвид при приключване на проверката.

СВ. А. Н. Г. в показанията си сочи,че работи в Дирекция „Инспекция по Труда“ – гр. Пазарджик на длъжност „инспектор“.Процесната проверка била рутинна. С колежката й Г. били командировани на територията на Община – Пещера и при обход със служебния автомобил, в рамките на града видели сграда, в която се извършвали СМР ,по точно на покрива имало лица без лични предпазни средства. След спиране на служебния автомобил се легитимирали на едно лице намиращо се в предната част на сградата ,което пренасяло строителни материали и го помолили за съдействие за извършване на проверката.Според свидетеля част от работата им е да установят самоличността на установените в обекта лица ,за което използват декларация по чл. 402 от Кодекса,попълвана собственооръчно от заварените на място.В процесния случай всички лица заявили, че работят,но имало объркване по отношение на лицето, за което престоират труд, защото заявили, че работят за С., който също бил сред лицата извършващи СМР на покрива ,но той казал ,че има регистрирана фирма.Същият уведомил колегите си да попълнят в декларацията името на търговската му фирма – която била ЕТ.На по-късен

етап свидетелката и колежката й Г. установили ,че посочената фирма не извършва дейност като информацията получили чрез телефонен разговор със счетоводителката на фирмата.Тя им обяснила ,че Атаносов има само регистрация на фирма ,която не е извършвала никаква дейност. След това причината, поради която ангажирали отговорност на ФЛ, а не на ЕТ е че им бил представен договор за извършване на СМР между домоуправителя на сградата и С. А..Представени им били и граждански договори ,които били частично попълнени-липсвали подписи ,липсвало данни на лица ,поради което не ги приели като годно доказателство и на С. А. били съставени 5 бр.АУАН.

СВ. И. Р. А. в показанията си сочи ,че живее в гр. Пещера , на ул. „***“ № 1, бл. 8 и е домоуправител на блока . В това си качество -на домоуправител сключил със С. А. договор за ремонт на покрива. Трябвало да се извършат дейности:вдигане на керемиди, изчистване, полагане на дишаща мембрана, заковаване на двойна скара от летви, пренареждане на керемиди, ремонт на улуци, обшиване на комини и именно за тези дейности сключил договор с лицето С. А.. Плащането по договора в полза на изпълнителя било договорено да се извърши „на ръка“ като цялата сума следвало да се плати само на С.. В случая уговорените дейности били извършени и свидетелят платил,с което приключили отношенията им.Според свидетеля на обекта присъствали 6 човека ,но А. имал договор само със С. ,а останалите петима работели за изпълнителя.Спомня си ,че започвали работа сутрин от 08-09 часа и работели до обяд , понеже било много горещо. По 4-5 часа работели като за свидетеля лицата не са имали обедна почивка.Свидателят заяви още ,че не е плащал в качеството на домоуправител на други лица освен на С. за извършването на СМР.

СВ.С. С.ов Х. в показанията си сочи ,че лицето С. А.,което имало фирма ги наел като общи работници. Работили на едни покрив в гр.Пещера, за който А. ги ангажирал да го направят.Разбрали се за плащане по 50 лева на ден .С. А. намерил работата ,а те имали уговорка с фирмата му.Извършили СРМ по покрива на сграда в гр.Пещера ,ул.“***“ през 2023 година.Докато работели дошли две жени ,които им се представили ,че са от „Инспекцията по труда“. Покани ли ги да слязат от покрива и им раздали бланки за попълване. Според свидетеля самата бланка не била цялата написана, а имало текст, точки и празни места,които следвало да се попълнят.Споменатите от

свидетеля жени им казвали какво да попълнят. Свидетелят не си спомня какво точно е попълнил, но изписаното с мастилена паста е собственоръчно написано от него. Заяви още, че нямал договор със самата фирма на С. А., а имали уговорка за надница от 50 лева на ден. Работили 9 дни като всеки ден С. А. им плащал. Отивали на работа в 08-09 часа и работели до към обяд, защото било много горещо. Почивка не са имали, освен за цигара или кафе. Работели 5 човека като свидетелят не знаел чия е тази сграда и не е имал отношение с друг освен със С.. Имал някакъв граждански договор с условие, че ще се работи за по 50 лева на ден.

При така установената фактическа обстановка съдът обоснова следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от наказаното лице и се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи. При служебна проверка на атакуваното НП и Акт за установяване на административно нарушение съдът не констатира нередовности, досежно наличието на задължителни реквизити по чл. 57 и чл. 42 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства, безспорно се установява, че на 09.08.2023 година служителите на ДИТ – Пазарджик са заварили лицето С. Х. реално да извършва дейност – СМР по покрив на жилищна кооперация в гр. Пещера. Тези обстоятелства не се оспорват от санкционираното лице. Спорно е доколко физическото лице С. А. и С. Х. са постигнали договореност за престация на труд към момента на реалното установяване.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. По аргумент от чл. 61 от КТ вр. с чл. 62, ал. 1 и ал. 3 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, като трудовият договор се сключва в писмена форма. Съответно в тридневен срок от сключването на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Задължителното минимално съдържание на трудовия договор е разписано в чл. 66, ал. 1 от КТ и то обхваща 1. мястото на работа; 2. наименованието на длъжността и характера на работата; 3.

датата на сключването му и началото на неговото изпълнение; 4. времетраенето на трудовия договор; 5. размера на основния и удължения платен годишен отпуск и на допълнителните платени годишни отпуски; 6. еднакъв срок на предизвестие и за двете страни при прекратяване на трудовия договор; 7. основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане; 8. продължителността на работния ден или седмица.

Нарушаването на цитираните материални правила за поведение е възведено изрично като състав на административно нарушение с разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ, според която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.

Чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ установява, че контролните органи на ГИТ, съответно на ДИТ, в рамките на своята компетентност имат право да се осведомяват пряко от работниците и служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, както и да изискват от тях да декларират писмено факти и обстоятелства, свързани с осъществяването на трудовата дейност съответно на дейността по изпълнение на държавната служба, включително и данни за заплащането на труда. Тоест законодателят е дал право на контролните органи да искат предоставянето на съответната информация, но не им е делегирал правомощия по инициране на санкция или принуда при непредоставяне на пълната информация от даден служител или работник.

В настоящия случай от събрания по делото доказателствен материал се установява, че реално на 09.08.2023 година лицето С. Х. при извършване на СМР на покрив на жилищна кооперация в гр.Пещера е престирал труд, като общ работник за С. А.. Това се подкрепя, както от показанията на актосъставителя, така и от показанията на разпитаните свидетели А. и С.ов като първият установи, че е имал договорни отношения със С. А., а свидетелят С.ов установи, че е работил за А. като общ работник. Фактът, че работодателят не е изпълнил задължението си по чл. 61 от КТ да представи трудов договор преди постъпването на работа или това, че не е изпълнено

изискването на чл. 62, ал. 1 от КТ за сключване на трудовия договор в писмена форма, не означава, че в случая липсва реална престация на труд по трудово правоотношение или че липсват уговорки за съществените елементи на трудовото правоотношение между работодател и работник. Всички събрани по делото доказателства ,сочат,че на 09.08.2023 година лицето Х. е престирило работна сила.

Според принципа, уреден в Кодекса на труда, при предоставянето на работна сила, отношенията се оформят само като трудови правоотношения - чл. 1, ал. 2 от КТ, а съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Изключение от този принцип са случаите, при които страните са се договорили за извършване на определена работа и постигането на определен резултат, при който изпълнителят да получи определено и предварително договорено възнаграждение за същия този резултат. В тези случаи се касае за граждански правоотношения, а не за трудови такива, оформяни и като граждански договори за изработка, за поръчка, за услуга и пр., но в процесния случай съдът счита, че процесният граждански договор,с оглед твърдението в жалбата е бил сключен с оглед извършената проверка от компетентните органи. Следователно в случая действителната воля на страните е била да уговорят **престиране на работна сила**, а не постигане на конкретен резултат.

В случая настоящият състав счита ,че не е налице допуснато нарушение в хода на административно-наказателното производство довело до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя ,тъй като дори да са събирани доказателства за наличие на ЮЛ,то в случая жалбоподателят безспорно е визиран като физическо лице със съответно ЕГН имащо качество на работодател както в АУАН така и в издаденото въз основа на него НП

По отношение индивидуализирането на административното наказание, според съда съвсем необосновано и немотивирано административно – наказващият орган е наложил административно наказание в размер над предвидения в закона минимум – 1500 лева. При индивидуализиране на наказанието съдът отчита като смекчаващо вината обстоятелство, че в административно – наказателната преписка не се съдържат данни А. да е санкциониран за подобни нарушения на трудовото

законодателство, което мотивира съдът да приеме, че нарушението е извършено за първи път, поради което НП следва да се измени като наложеното наказание се намали до минимума предвиден в закона.

В случая съдът счита, че правилно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят не е маловажен. Касае се за привеждане на нормативни изисквания, съобразно които работникът следва да е с уредени трудово правни отношения, предмет на сключен трудов договор и работодателят следва да изпълни своите нормативно регламентирани задължения. Поради тези обстоятелства, съдът счита, че правилно и обосновано АНО не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, а съдът няма основание за приложението на чл. 9, ал. 2 от НК, във връзка с чл. 11 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Пещерският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №13 -2300560 ОТ 30.11.2023 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Пазарджик ,с което на С. В. А. с ЕГН-***** от с.Исперихово,Пазарджишка област ,ул.“***** му е наложена глоба в размер на 2000 лева, на основание чл.416,ал.5 във вр.с чл.414,ал.3 от КТ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, като НАМАЛЯВА размера на наложената "имуществена санкция" до размер от 1500 лева

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____